

som gjør det nødvendigt med Magt at værne om den offentlige Orden og Kongehusets Sikkerhed. — En Nation maa i Farens Stund slutte sig sammen og arbejde sammen. Lad os forene os sammen og arbejde sammen for Fædrelandet i denne Farens Stund; lad den Ene ikke kaste Mistanke over paa den Anden; lad ikke disse Tanker, som ond Villie har udspreedt hien Side Elven for her at faae Mistillidens Sæd mellem Kongen og Folket, groe op i danske Hjertes. Tro ikke, hvad man lader komme frem der, for at det skal berettes i vore Blade og udbrede Mistankens Sæd; værder ikke saa eenfoldige at lade sliq Tale faae Indpas hos Dem!

Mine Herrer, jeg veed, at et stort Ansvar hviler paa mig; ikke har jeg bævet tilbage for at høre dette Ansvar, og jeg siger derfor: Havde jeg Skygge af Ansvar med Hensyn til den tagne Krigsraadsbeslutning om at forlade Dannevirkestillingen, sandelig, jeg skulde staae frem og skulde ikke frygte Skriget imod mig. Men det beder jeg dem om, og jeg anraaber i den Henseende Deres Retfærdighedsfølelse, at naar Mænd, som have vilst sig modige og kjække i mange Feltslag og uforfærdet have udsat deres Liv ligeoverfor Fjenden, tage en Beslutning, som De, mine Herrer, ikke kunne forklare Dem, at De da ikke lade Mistanken falde paa dem, før deres Adfærd er oplyst og deres Bevæggrunde ligge klart for, — og for Gud i Himlens Skyld, lad det ikke komme dertil, at Bevægelser paa Gaderne skulde være det, der udsæde Indflydelse paa Regeringens Beslutninger. Her sidde Folkets udkaarne Mænd, de Mænd, som ere udgaaede af dets egen Midte, udgaaede af en Valglov, der ikke udelukker nogen Borger fra at deellage i Valgene; disse Mænd kunne i Sandhed siges at være folketaarne — de sidde her og kunne forhandle og overveie om Fædrelandets Stilling og Skjæbne; for dem kunne alle nødvendige Oplysninger fremlægges; de kunne tage deres Beslutninger, og jeg erklærer for mit Vedkommende, at saalidt som jeg nogenfinde vil vige for Gadebevægelser, saa villig er jeg til at vige, dersom der fra Kan-

dets Repræsentation blev udtrykt Dunst om, at jeg skulde forlade den Plads, jeg nu indtager.

Formanden: Jeg maa gjentage den Opfordring, som jeg ved Mødets Begyndelse henvendte til de Herrer paa Tilhørerpladsen, og gjøre opmærksom paa, at det ikke kan tillades, at Forhandlingerne forstyrres ved Møningstillkjendegivelser derfra. — Ministerens Meddelelse var Gjenstanden for Mødet; den er nu tilende. Der kan til en saadan Meddelelse ikke vel knyttes nogen egentlig Forhandling, men jeg vil finde det naturligt, at der under de nuværende Forhold kan være Tøie for ærede Medlemmer til at rette Spørgsmaal til Ministeren om yderligere Meddelelser angaaende den Sag, hvorom Ministeren har udtalt sig, og jeg skal derfor spørge, om Noget venter at udtale sig (Opfordring). Ingen begjærer altsaa at udtale sig. Jeg har derimod fra Rigsdagsmændene for Viborg Amts 6te Valgkreds (Klein), Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen), Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. E. Larsen), Thisted Amts 4de Valgkreds (Wonne) og Randers Amts 1ste Valgkreds (A. Hage) modtaget Forslag til en motiveret Dagsorden, saalydende:

Under den fulde Følelse af Tidernes store Alvor,

i den Forventning, at Folket vil indsee Nødvendigheden af at bevare Nøstighed og Orden, idet det trostigt kan forlade sig paa, at den danske Rigsdag vil vide ved alle lovlige Midler at hævede Landets Ære og Selvstændighed og kræve det kraftigste Forsvar for samme af Regeringen,

samt med den Erklæring, at de indtrufne Begivenheder gjøre det nødvendigt at udsætte Overtækkelsen af den af Thinget vedtagne Adresse til Hs. Majestæt Kongen, —

gaaer Folkethinget over til Dagsordenen.